

РЕШЕНИЕ

№ 2948

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **496** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК:[ЕИК], депозирана чрез процесуалния му представител адв. Х. К., със съдебен адрес: [населено място], пл. Света неделя № 4, ет. 4 срещу Решение № Ц-35 от 20.12.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което по т. 1/ се установява по отношение на [фирма], [населено място] наличие на условия, по смисъла на чл. 32, ал.1 от Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги /НРЦВКУ/, за преразглеждане на цената на услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В.“, одобрена за 2020 г., с решение № БП-Ц-14 от 09.08.2017 г. на КЕВР; по т. 2./ се допуска по отношение на [фирма], [населено място] изменение на цената за услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В., одобрена за 2020 г. с решение № БП-Ц-14 от 09.08.2017 г. на КЕВР, както следва: регулаторна база на активите – за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 751 хил. лв; необходим оборотен капитал – за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 192 хил. лв.; норма на възвращаемост на капитала – нормата на възвращаемост на капитала преди данъчно облагане е в размер на 8,43%, определена при норма на възвращаемост на собствения капитал след данъчно облагане 7,59%, с данъчна ставка 10.00% и норма на възвращаемост на привлечения капитал 0%; необходими годишни приходи –за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор

– ВС В. – 1 124 хил. лв.; количества доставена и фактурирана вода - за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 10 811 хил. м.3, цената без ДДС за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. за 2020 г – 0,104 лв./куб.м. и т. 3/ изменението на цената, допуснато по т.1 и т. 2 , е посочено, че ще се извърши със следващо решението на КЕВР по чл. 29 от НРЦВКУ.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че решението е в противоречие с разпоредбите на чл. 31, ал. 3 от НРЦВКУ, която предвиждала оповестяване по подходящ начин в средствата за масово осведомяване и на интернет страницата на дружеството на предложението за изменение на цените и мотивите към него, което не било сторено. Макар и да е било направено оповестяване в средство за масова информация, не са били оповестени мотивите на предложението. Счита, че от наличните в преписката документи, се налага извода, че извършеното отчитане през 2017 г. и 2018 г. е опорочено поради неизправни измервателни уреди. КЕВР не била доказала и наличие на предпоставките на чл. 19 и чл. 32 ЗРЦВКУ за откриване на процедура по преразглеждане на цените. Твърди, че не е налице непредвидено и непредотвратимо събитие от извънреден характер и намаленото потребление на вода от страна на ВиК В. не се явявало такова обстоятелства. Сочи, че нарушени принципът на единната цена на ВиК услугите „доставяне на вода на потребителите и/или на друг ВиК оператор“ и принципът на недопускане на злоупотреба с господстващо положение. С оглед на изложеното отправеното до съда искане е за отмяна на Решение № Ц-35 от 20.12.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага подробни съображения, включително в писмени бележки. Претендира съдебни разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Поддържа, че решението е законосъобразно и в тази връзка моли да се отхвърли жалбата. Подробни доводи относно законосъобразността на решението са изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното решение Ц-35 от 20.12.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) на основание чл. 19 от ЗРВКУ, чл. 31, ал.1 и ал. 2, чл. 32, ал. 1 и ал. 3, чл. 33, ал.1 от НРЦВКУ е установено по отношение на [фирма], [населено място] наличие на условия, по смисъла на чл. 32, ал. 1 от Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги /НРЦВКУ/, за преразглеждане на цената на услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В.“, одобрена за 2020 г. с решение № БП-Ц-14 от 09.08.2017 г. на КЕВР; по т. 2./ се допуска по отношение на [фирма], [населено място] изменение на цената за услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В., одобрена за 2020 г. с решение №

БП-Ц-14 от 09.08.2017 г. на КЕВР, както следва: регулаторна база на активите – за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 751 хил. лв.; необходим оборотен капитал – за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 192 хил. лв.; норма на възвращаемост на капитала – нормата на възвращаемост на капитала преди данъчно облагане е в размер на 8,43%, определена при норма на възвращаемост на собствения капитал след данъчно облагане 7,59%, с данъчна ставка 10.00% и норма на възвращаемост на привлечения капитал 0%; необходими годишни приходи – за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 1 124 хил. лв.; количества доставена и фактурирана вода - за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. – 10 811 хил. м.3, цената без ДДС за услугата доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В. за 2020 г – 0,104 лв./куб.м. и т. 3/ изменението на цената, допуснато по т.1 и т. 2 , е посочено, че ще се извърши със следващо решението на КЕВР по чл. 29 от НРЦВКУ.

Административното производство е образувано в КЕВР във връзка с заявление с вх. № В-17-28-11 от 22.10.2019 г. подадено от [фирма], [населено място] за преразглеждане на цената на услугата доставяне на вода за друг ВиК оператор - [фирма], [населено място]. Като основание и мотив на искането за преразглеждане на одобрената цена на водоснабдителната услуга за „доставяне на вода на друг ВиК оператор - ВС В.“ за 2020 г., е посочено намаление на ползваните водни количества от [фирма], [населено място], настъпило след одобряване на бизнес плановете на двете дружества, което ВиК операторите не са могли да избегнат и чиито последици не са могли да предотвратят. С внесено заявление [фирма], [населено място] е предложило да бъде преразгледана и изменена одобрената за 2020 г. цена на водоснабдителната услуга „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В.“, както следва: Цена за услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В.“ – 0.104 лв/куб.м. /цена без включен ДДС/

На основание чл. 31, ал. 3 от НРЦВКУ, ВиК операторът е обявил в средствата за масово осведомяване и на интернет страницата на дружеството предложението за изменението на цените. Представено е копие на обява във вестник „Конкурент“ от 21.10.2019 г. ВиК О., [населено място] е оповестило обосновката си за преразглеждане на одобрената цена на интернет страницата си, чрез линк <http://www.vikmontana.com/media/ck/files/Dawnload%20File.pdf>.

С оглед изпълнение на правомощията на КЕВР е извършен анализ на данните и обстоятелствата изложени в заявлението на [фирма] М. и същите били отразени в доклад с вх. № В-Дк-237 от 06.11.2019 г., който с решение по Протокол № 192 от 11.11.2019 г. е отложено приемането му и била организирана среща между [фирма], [населено място] и [фирма], [населено място]. На 15.11.2019 г. била проведена среща, на която не било постигнато съгласие за решаване спорът във връзка с намалението на ползваните водни количества от ВиК О., [населено място] и отражението на това върху ценообразуването. В тази връзка доклад с вх. № В-Дк-237 от 06.11.2019 г. бил разгледан и приет от КЕВР с решение по протокол № 205 от 27.11.2019 г., т.1 и е публикуван на интернет страницата на КЕВР.

На същото заседание КЕВР е приела и проект на решение по заявлението за преразглеждане на цената на услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В.“, който също бил публикуван на интернет страницата на Комисията

В изпълнение на изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) е проведено открито заседание на 05.12.2019 г.

За участие в откритото заседание са поканени представители на министерство на регионалното развитие и благоустройството, Омбудсман на Република България, Национален браншов синдикат „Водоснабдител“ - КНСБ, Федерация „Строителство, индустрия и водоснабдяване“ – Подкрепа, Българска асоциация на водите, Съюз на ВиК операторите в РБ, конфедерация на работодателите и индустриалците в България, Асоциация на индустриалния капитал в България, БТПП, Българска национална асоциация Активни потребители, КЗП, Гражданско движение „ДНЕС“, Областен управител на Област М. – Асоциация по ВиК, Областен управител на Област В. – Асоциация по ВиК, [фирма], [населено място].

От заинтересовани лица са постъпили и писмени становища, които са били разгледани от КЕВР.

На закрито заседание на 20.12.2019 г. г. КЕВР е приела проект на решение, като решението е взето с три гласа „за“. Въз основа на проекта е прието и обжалваното в настоящото производство решение.

По делото като доказателства са приети всички представени с административната преписка документи.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок и е процесуално допустима с оглед определение № 10765 от 05.08.2020 г. постановено по адм. дело № 5431/2020 г. по описа на ВАС, Трето отделение.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 21, ал. 7 от ЗЕ правомощията на комисията за регулиране на дейностите в областта на водоснабдяването и канализацията се определят в ЗРВКУ. Видно от чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗРВКУ, КЕВР регулира цените на ВиК услугите, а в чл. 12, ал. 1 са посочени цените на кои ВиК услуги подлежат на регулиране от Комисията. Нормата на чл. 13, ал. 2 от ЗРВКУ, определя, че КЕВР, регулира цените чрез: 1. Определяне на горна граница на цени или на приходи; 2. Н. на възвръщаемост. Съгласно чл. 13, ал. 5 от ЗРВКУ методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, отразяващи структурата на разходите, редът за внасяне на предложенията за цените и за утвърждаването им, както и редът за предоставяне на информация се определят с наредба, приета от Министерския съвет по предложение на комисията. Такъв нормативен акт, е приетата с ПМС № 8 от 18.01.2016 г. /ДВ, бр. 6/22.01.2016г/ Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги /НРЦВКУ /, в сила от 22.01.2016 г.

Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, Комисията приема решения с явно гласуване и с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж: в областта на водоснабдяването и канализацията при упражняване правомощия на комисията във водоснабдяването и канализацията. Съгласно отразеното в протокола от проведеното на 20.12.2019 г., това изискване е спазено.

Спазено е и изискването за форма на акта съгласно чл. 59, ал.1 и ал.2 от АПК, същият е оформен в съответствие с изискванията на Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация и съдържа подробни мотиви по отношение

преразглеждане на цената на услугата доставяне на вода за друг ВиК оператор - [фирма], [населено място].

Решението е постановено от компетентен орган по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 1 и т. 2, във връзка с чл. 11, ал. 1, чл. 12 и чл. 14, ал. 1 от ЗРВКУ, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и след изпълнение на предвидената процедура.

В ЗВКРУ не е изрично посочено каква е правната природа на актовете, с които КЕВР определя цените на ВиК услугите или ги изменя. В чл. 36а, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), който се явява и устройствен нормативен акт в частта му, касаеща статута, съставът, правомощията и принципите на работа на КЕВР, изрично е посочено, че решенията за утвърждаване на цени са индивидуални административни актове. Доколкото няма разлика в характера на правоотношенията, които възникват и се развиват в производството по утвърждаването на цени на енергийните предприятия - лицензианти и на ВиК операторите и тяхното действие, следва да се приеме, че и решенията на КЕВР за определяне на цени на ВиК услугите, както и тяхното изменение, какъвто е настоящият случай, също представляват индивидуални административни актове, които подлежат на съдебен контрол за законосъобразност.

В чл. 4, ал. 1 са посочени целите на закона, сред които са: да се създадат условия за задоволяване нуждите на потребителите от вода с питейни качества при отдаване приоритет на питейно-битовото водоснабдяване на населението (т. 1), осигуряване на достъпност, надеждност и сигурност на ВиК услугите (т. 2) и балансиране интересите на ВиК операторите и на потребителите (т. 6). Правният механизъм за постигане на тези цели е регулирането на посочените в чл. 12 от ЗРВКУ цени от независим специализиран държавен орган - КЕВР.

В жалбата е застъпено твърдението за наличие на отменителни основания по чл. 146, т. 3 от АПК поради неспазване на процедурата по реда на чл. 20 от ЗРВКУ във вр. с чл. 31, ал.3 от НРЦВКУ. Твърди се, че решението на КЕВР е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е спазено изискването на чл. 31, ал. 3 от НРЦВКУ, според която норма в 14-дневен срок преди подаване на заявлението по ал. 2, ВиК операторът следва да оповести по подходящ начин в средствата за масово осведомяване и на интернет страницата си предложението си за изменение на цени и мотивите към него.

От събраните по делото писмени доказателства, безспорно се установява, че преди подаване на заявлението си с вх. № В-17-28-11 от 22.10.2019 г., [фирма], [населено място], за преразглеждане на цената на услугата доставяне на вода за друг ВиК оператор - [фирма], [населено място], е публикувала оповестяването си за преразглеждане на цената за услугата доставяне на вода за друг ВиК оператор на интернет-страницата си и в един всекидневник - в. „Конкурент“ /л. 200 от делото/. Въпреки формалното изпълнение на това задължение, правилни са доводите на жалбоподателя, че макар и да е налице публикуване на предложението на преразглеждане на цената за доставяне на вода за друг ВиК оператор, изискването на чл. 31, ал. 3 от НРЦВКУ не е спазено, както поради наличие на неточност в обявлението касаещо предложената цена за изменение /разминаване в размера на крайната цена предложена за изменение – 0.103 лева за м3 вода, посочена в обявата на в. Конкурент и реално предложената и одобрена от КЕВР – цена - 0.104 лева за м3 вода/, така и поради липса на оповестяване на мотивите на предложението в средствата за масово осведомяване.

Видно от представените по делото доказателства, липсват такива сочещи безспорно, че мотиви към предложението за изменение на цените е било публикувано в средствата за масово осведомяване. Доводите изложени от ответника, че засегнатият оператор [фирма], [населено място] е бил предварително запознат с всички обстоятелства по подаденото от ВиК О., [населено място] заявление и причините за това, и по този начин са му били известни мотивите породили изменението на цената, съдът намира за неоснователни. Действително макар и жалбоподателят да е бил запознат с обстоятелствата довели до изменението на цените, това не е равнозначно на публикуване на мотиви по смисъла на чл. 31, ал.3 от НРЦВКУ, в която норма законодателят е вменил задължение на ВиК операторът подал заявление по реда на чл. 19 ЗРВКУ и чл. 31 ал. 2 от Наредбата за регулиране на цените на ВиК услугите, за публикуване на мотивите за изменение на цената на услугата, както на интернет страницата на ВиК М., така и в средствата за масова информация. Право на избор на ВиК операторът е предоставено само по отношение на това как да се извърши оповестяването - по подходящ начин, но не и къде и с какво съдържание това да бъде сторено. Законодателят е посочил, че публикуването следва да се осъществи по подходящ начин, но с определено съдържание, в това число и публикуване на мотивите обусловили предложението за изменение на цените. Това е важно, както за жалбоподателят, така и с оглед защитата на обществения интерес. Както ВиК оператор, предложил изменение на цените и не публикувал мотивите за това, така и Комисията, приемайки, че е спазена процедурата по чл. 31, ал.3 от НРЦВКУ са лишили пряко засегнатите лица, спрямо което е налице изменение на цените за услугата доставяне на вода за друг ВиК оператор да изразят становището си по изготвения проект за административен акт, което е довело до нарушаване на принципите за осигуряване баланс между интересите на ВиК операторите и клиентите и за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории ВиК операторите и между видовете клиенти, регламентирани в чл. 23, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗЕ и основната цел на ЗРВКУ, провъзгласена в чл. 4, ал.1, т.1, т. 6 и т. 7 за задоволяване нуждите на потребителите от вода с питейни качества при отдаване приоритет на питейно-битовото водоснабдяване на населението, за балансиране интересите на ВиК операторите и на потребителите и за равнопоставеност между различните групи потребители по отношение на качеството и цената на В и К услугите.

Наред с това, съдът намира, че при постановяване на решението, е нарушен и чл. 35 от АПК изискващ изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, което също представлява съществено нарушение на административно-производствените правила.

В решение Ц-35 от 20.12.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, се посочва, че на основание чл. 19 от ЗРВКУ, чл. 31, ал.1 и ал. 2, чл. 32, ал. 1 и ал. 3, чл. 33, ал.1 от НРЦВКУ е установено по отношение на [фирма], [населено място] наличие на условия, по смисъла на чл. 32, ал. 1 от Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги /НРЦВКУ/, за преразглеждане на цената на услугата „доставяне на вода на друг ВиК оператор – ВС В.“, одобрена за 2020 г. с решение № БП-Ц-14 от 09.08.2017 г. на КЕВР и с оглед на това спрямо

Съгласно чл. 19 от ЗРВКУ процедура за преразглеждане на цените се открива от комисията служебно или по искане на В и К оператори, когато възникне непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което съществено променя приходите и икономически обосноваваните разходи на ВиК операторите. В НРЦВКУ, в раздел III, Преразглеждане на цените, глава четвърта „Процедурни правила“ е уредена специална процедура във връзка с приемането на

решение от КЕВР за преразглеждане на цените. Съгласно чл. 31, ал.1 от посочения подзаконен нормативен акт, процедура по преразглеждане на цените по този раздел се открива при следните условия: 1. възникване на непредвидено или непредотвратимо събитие или събития от извънреден характер, и 2. съществени промени в приходите или икономически обосноващите разходи на В и К оператора съгласно чл. 32, ал. 1, т. 1 и 2. В ал. 2 е регламентирано, че процедурата по ал. 1 се открива по заявление от заинтересования ВиК оператор. За подаването и разглеждането на заявлението се прилагат съответно разпоредбите на раздел I.

В нормата на чл. 32 от НРЦВКУ са посочени предпоставките за преразглеждане на цените на ВиК услуги, като е предвидено, че по реда на раздел III, може да се допусне, ако едновременно са налице следните условия: 1. събитието или събитията по чл. 31, ал. 1, т. 1 водят до изменение на приходите или икономически обосноващите разходи на ВиК оператора с повече от 2 на сто и 2. ВиК операторът е положил дължимата грижа според особеностите на случая да избегне събитието по т. 1 и да предотврати неговите последици; доказателства за изпълнение на това условие се прилагат към заявлението на ВиК оператора по чл. 31, ал. 2; при необходимост Комисията може да поиска допълнителни доказателства. Ал. 2 сочи, че когато събитията по ал. 1, т. 1 в тяхната съвкупност водят до изменение на приходите или икономически обосноващите разходи на ВиК оператора с повече от 10 на сто, може да се открие процедура за актуализация на бизнес плана. Изменението на приходите или икономически обосноващите разходи на ВиК оператора по реда на този раздел не се отчита повторно при извършване на годишните изменения на цените по реда на чл. 29 /ал. 3 на чл. 32/.

От анализа на цитираните разпоредби може да се направи извод, че процедурата по преразглеждане на цените се открива при наличие на следните предпоставки поставени в условията на кумулативност, а именно възникване на непредвидено или непредотвратимо събитие или събития от извънреден характер и съществени промени в приходите или икономически обосноващите разходи на В и К оператора. Последното изискване от своя страна е обусловено от едновременно наличието на следните условия: 1. събитието или събитията по чл. 31, ал. 1, т. 1 да водят до изменение на приходите или икономически обосноващите разходи на ВиК оператора с повече от 2 на сто и 2. ВиК операторът да е положил дължимата грижа според особеностите на случая да избегне събитието по т. 1 и да е могъл да предотврати неговите последици.

В тежест на ответника е да обоснове и докаже наличието на цитираните по-горе в условията на кумулативност предпоставки, което не е сторено поради неспазване на изискването на чл. 35 от АПК за изясняване на факти и обстоятелствата от значение за случая. КЕВР не проведе доказване в съдебното производство, че измерените и отчетени водни количества съответстват на нормативните изисквания. Не е установено безспорно, че монтираните измервателни уреди на ХВ „С. бара“ – 6 бр. на вход и изход на измервателната станция за питейни води „С.“ са изправни. Както е посочено в доклад за извършена извънредна проверка, вх. В-Дк-94 от 15.04.2019 г. към момента на проверката е отговарял на изискванията само едни от монтираните измервателни уреди. С оглед на това и доколкото не е било изяснено в административното производство дали ползваните водните количества от ВиК В. за 2017 г. и 2018 г., са правилно определени с оглед предоставените данни от ВиК М., оттам КЕВР неправилно на база тези данни е прието наличието на една от предпоставките предвидени в чл. 32, т.1 от НРЦВКУ.

Горепосочените нарушения на административнопроизводствените правила са съществени и съставлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт, без същият да бъде разглеждан по същество.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че решението на КЕВР следва да се отмени, като преписката се върне за ново произнасяне при спазване на горните указания по тълкуването и прилагането на закона.

По разноските по производството:

При този изход на делото право на разноски има жалбоподателя. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 3600 лева, като съдът намира за основателно. Същото с оглед извършените по делото процесуални действия, броят на проведените съдебни заседания и фактическата и правна сложност по делото намира, че се дължи в размер на 1500 лева. С оглед на изложеното и на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 8 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от общо 1550 лева, от които 50 лева за държавна такса и 1500 лева, възнаграждение на едни адвокат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК:[ЕИК], Решение № Ц-35 от 20.12.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ВРЪЩА делото като административна преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на указанията в мотивите на решението по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], пл. Света неделя № 4, ет. 4 сумата от общо **1550 /хиляда петстотин и петдесет/ лева**, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: